अथ द्वितीयामाह। "इमं कामं मन्दया गोभिरश्वैः। चन्द्रवता राधसा पप्रथश्च। सुवर्य्यवो मतिभिः स्तुभ्यं विप्राः। इन्द्राय वाहः कुशिकासो अक्रन्" इति। हे इन्द्र इममस्माकं कामं गोभिरश्वैः त्वया दत्तैः मन्दय हर्षहेतुं कुरु। चन्द्रवता हिरण्यवता राधसा रत्नादिधनेन च कामं पप्रथः प्रथय, सुवर्य्यवः स्वर्गमिच्छन्तो विप्राः ये मेधाविनः कुशिकासः कुशिकास्तु विश्वामित्रस्य पुत्राः मतिभिः स्तोत्रैः तुभ्यमिन्द्राय वाहः अक्रन् वाहमकुर्व्वन् त्वदीया स्तुतिरेव त्वदागमनहेतुत्वात् वाहनमित्यर्थः। एतच्चोभयं ऐन्द्रे कर्म्माणि द्रष्टव्यम्॥

अथ तृतीयामाह। "इन्द्रस्य नु वीर्य्याणि प्रवोचम्। यानि चकार प्रथमानि वज्री [१]। अहन्नहिमन्वयस्ततर्द। प्र वक्षणा अभिनत् पर्व्वतानाम्" इति। वज्री वज्रहस्त इन्द्रः प्रथमानि मणिमुख्यानि यानि वीर्य्याणि शौर्य्याणि चकार, इन्द्रस्य सम्बन्धीनि तानि वीर्य्याणि नु क्षिप्रं प्रवोचं प्रवक्ष्यामि, प्रथमं तावत् अहिं वृत्राख्यम् असुरं अहन् हतवान्। अनु तदनन्तरम् अपस्ततर्द मेघस्थितं जलं मेघभेदेन पृथिव्यां व्यापितवान्। अथ पर्व्वतानां वक्षणा पक्षान् प्राभिनत् प्रकर्षेण भिन्नवान्॥

अथ चतुर्थीमाह। "अहन्नहिं पर्व्वते शिश्रियाणम्। त्वष्टास्मै वज्रꣳ स्वर्य्यं ततक्ष। वाश्रा इव धेनवः स्यन्दमानाः। अञ्जः समुद्रमवजग्मुरापः" इति। पर्व्वते पर्व्वतसमाने मेघे शिश्रियाणम् आश्रितम् अहिं जलनिरोधकम् अहिनामानमसुरम्